

WYROK Z DNIA 11 LUTEGO 2003 R.

SNO 3/03

Przewodniczący: sędzia SN Józef Szewczyk.

Sędziowie SN: Mirosław Bączyk (sprawozdawca), Stanisław Dąbrowski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sędziego Sądu Okręgowego po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2003 r. sprawy sędziego Sądu Rejonowego w związku z odwołaniem Ministra Sprawiedliwości od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 4 listopada 2002 r., sygn. akt (...)

u t r z y m a ł w mocy zaskarżony wyrok;

kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Sędziemu Sądu Rejonowego został postawiony zarzut oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa, polegającej na tym, że w dniu 13 sierpnia 2001 r. w A. wbrew obowiązującym przepisom prawa dokonała niezgodnych z rzeczywistością wpisów dat w kontrolce uzasadnień w dziewięciu pozycjach tej kontrolki, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przewidzianego w art. 107 § 1 u.s.p.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny wyrokiem z dnia 4 listopada 2002 r. uznał obwinioną za winną popełnienia zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego wyczerpującego znamiona art. 107 § 1 u.s.p. i na podstawie art. 109 § 1 pkt 2 u.s.p. orzekł wobec obwinionej karę dyscyplinarną nagany.

Sąd Dyscyplinarny ustalił, że obwiniona jest sędzią Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego od 1997 r. W Wydziale tym pełni obowiązki zastępcy przewodniczącego i w czasie nieobecności przewodniczącego wykonuje czynności należące do zakresu jego obowiązków. Takie obowiązki obwiniona pełniła też w okresie urlopowym w 2001 r. Po powrocie z urlopu kierowniczką sekretariatu stwierdziła, że w gabinecie obwinionej znajdowało się sporo akt (bez uzasadnień), które figurowały w kontrolce uzasadnień jako zwrócone przez sędziego po sporządzeniu uzasadnienia i przekazane na halę maszyn. Uznając, że wcześniejsze wpisy w wykazie są błędne, kierowniczką wyrwała kartkę (na której wpisy te znajdowały się) i dokonała powtórnego wpisu w sposób, jaki uznała za prawidłowy. Obwiniona dowiedziała się o tym w dniu 13 sierpnia 2001 r. i wypełniła w kontrolce uzasadnień rubryki, w sposób opisany w postawionym jej zarzucie. W tej sytuacji kierowniczką sekretariatu poinformowała obwinioną, że nie wolno jej dokonywać takich wpisów w kontrolce, ponieważ nie należy to do jej kompetencji i że wpisane daty nie odpowiadają stanowi faktycznemu. Obwiniona oświadczyła, że jeżeli zrobiła coś nieprawidłowo, to kierowniczką może to poprawić.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, można przypisać obwinionej winę w zakresie zarzucanego jej czynu. Obwiniona nie kwestionowała swojego sprawstwa w zakresie postawionego jej zarzutu, starała się jednak podać powody swojego postępowania (chęć pomocy w pracy sekretariatu, poprawianie błędów popełnionych przez kierowniczką sekretariatu). Powody te nie zostały uznane za wiarygodne i Sąd Apelacyjny stwierdził, że działania pozwanej w postaci odpowiednich wpisów w kontrolce uzasadnień miały spowodować sytuację dokonywania przez obwinioną uzasadnień w ustawowym terminie.

Działanie obwinionej musiało być potraktowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Wymierzając obwinionej karę nagany, Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę okoliczności obciążające w postaci charakteru dokonanego przewinienia dyscyplinarnego. Przewinienie to podważało zaufanie do wiarygodności danych zapisywanych w księgach sądowych i podważało autorytet sędziego wobec pracowników sekretariatu sądowego. Jako okoliczności łagodzące przyjęto dotychczasową, nienaganną służbę obwinionej jako sędziego. W zakresie sprawności i stabilności rozstrzygnięć obwiniona uzyskiwała jedne z najlepszych wyników w Wydziale, a zdarzenie w dniu 13 sierpnia 2001 r. stanowiło jedynie epizod w życiu zawodowym obwinionej.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w części dotyczącej orzeczenia o karze odwołanie na niekorzyść obwinionej złożył Minister Sprawiedliwości i zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do przypisanego przewinienia służbowego (art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.). Minister wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie obwinionej kary przeniesienia na inne stanowisko służbowe (art. 109 § 1 pkt 3 u.s.p.).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie można podzielić stanowiska skarżącego, że orzeczona wobec obwinionej kara nagany nosi cechy rażącej niewspółmierności (łagodności) w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k., bowiem nie uwzględnia ona w wystarczającym stopniu wszystkich ujawnionych okoliczności mających wpływ na wymiar kary dyscyplinarnej. W ocenie Sądu Najwyższego, Sąd Apelacyjny rozważył zasadnicze okoliczności przesądzające o wymiarze kary dla obwinionej. Nie budzi wątpliwości to, że charakter dokonanego przez obwinioną przewinienia dyscyplinarnego w czasie wykonywania obowiązków służbowych istotnie powodował podważenie zaufania do wiarygodności danych zapisywanych w księgach sądowych i podważał autorytet sędziego wobec pracowników sekretariatu. Słusznie jednak podniesiono także okoliczności łagodzące, które

nie mogły być nie brane pod uwagę przy wymierzaniu obwinionej odpowiedniej kary dyscyplinarnej. Na uwadze należałoby mieć przede wszystkim dotychczasową, nienaganą służbę obwinionej od 1997 r. Co więcej, obwiniona osiągała jedne z najlepszych wyników w Wydziale w zakresie sprawności orzekania i stabilności dokonywanych rozstrzygnięć sądowych. Świadczyć to może o bardzo dobrym, merytorycznym i organizacyjnym przygotowaniu obwinionej do zawodu sędziowskiego. Można przyjąć, że takie właśnie przygotowanie spowodowało powierzenie obwinionej funkcji zastępcy przewodniczącego wydziału. Okoliczności wydarzenia z dnia 13 sierpnia 2001 r. mogą istotnie wskazywać na to, że było ono epizodem w nienaganej dotychczas pracy zawodowej obwinionej, spowodowanym także konfliktem między obwinioną i kierowniczką sekretariatu.

Przy wymiarze odpowiedniej kary dyscyplinarnej należało też mieć na uwadze sytuację rodzinną i osobistą obwinionej.

Biorąc przedstawione rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.